

Modent Overlæg bør lede os

Taler

Christen Tidemand

Dato

20 oktober 1814

Sted

Det første overordentlige
Storthing, Christiania

Omstendigheter

Unionsforhandlingene med Sverige

- 1 Uvant til at tale offentlig, og især i en Forsamling, hvori findes Nationens mest
oplyste Mænd, skulde jeg medrette afskrækkes derfra; men, stolende paa
skaansom Overbærelse, og i Kraft af det Kald, Medborgeres Tillid bærede mig
med, vover ogsaa jeg, efter mine ringe Evner, at ytre i Korthed mine Tanker
5 angaaende Hovedgjenstanden for vort nærværende Møde: en mulig Forening
mellem Norge og Sverige.

- Var vort elskede Fødeland, der nu i 7 Aar har følt Krigens tunge Haand,
tilstrækkeligen forsynet med de til Krigens Fortsettelse udfordrende
10 Fornødenheder, - var vi forvissede om, at de europæiske Magter vilde komme os
til Hjælp til vore Ønskers Opnaaelse, - var vore Finantser i god Forfatning; eiede
vi erfarne Hærførere iblandt os - hvilken, for sit Fædreland varmtfølende
Nordmand vilde da ikke med Glæde ofre den sidste Skjærv, ofre Liv og Blod, for
at tilkjempe Norge Frihed og Selvstændighed! Men desværre! kan vi med rolig
15 Samvittighed, med fuldkommen afgjørende Vished besvare disse Poster med: Ja!

- Landets indvortes Kraft er svækket; de europæiske Magters Sindelag mod Norge
ligger klarligen for Dagen; vore Finantsers indviklede Forfatning kjender
20 Enhver; vore Hærførere mangler vist ikke Mod og Fædrelands-Sind, men
Erfarenhed, naar det gjælder at maale sig med Europas store, berømte
Hærførere.

- Ved at kaste et Blik i vor nyligen bortreiste Kong Kristian Fredriks Tale, ved
25 dette Storthings Aabning, vil man finde, at Rigets Tilstand er sørgelig.

Brødre, Venner! Lad os betænke, at Sverige er i Besiddelse af tvende af Rigets Fæstninger, at det staaer med en truende og mægtig Hær i vort Land, færdig til paa første Vink atter at lade Vaabnene lyne.

Vore Krigere, idetmindste den største Del af dem, er vendte tilbage til deres Arnesteder, hvorfra de ikke saa hastigen ere fremkaldte til Stridspladsen. Sandelig, vor Stilling er høist kritisk.

Os, Folkets Repræsentanter, paaligger det som hellig Pligt, nøie at overveie ethvert Skridt, og stedse at lade Fornuften sidde paa Thronen. Ei bør varm Patriotisme, der ene skuer hen til vore Hjerters fælles Ønske, at vorde en Stat for os selv, alene lede vore Skridt. Ei heller bør vi antage enhversomhelst Forening, for at undgaae Krig. Nei, modent Overlæg bør lede os, og finder vi da, at en Forening med Sverige, under billige, retfærdige og ærefulde Vilkaar, ene kan redde gamle Norge fra Undergang, o! lader os da række Naboriget en broderlig Haand, lader os da glemme hvad der er skeet, glemme det for Fornuften og det ædle Hjerte lige skrækkelige Nationalhad; lader os da arbeide til et fælles Maal: begge Rigers Held og Lyksalighed.

Held og Velsignelse over gamle Norge!

Kilde

O.A. Øverland: Illustreret Norges Historie. Tolvte Bind. Kristiania 1897, s. 423-426.

Emner

1814, Innlegg i Stortinget

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/modent-overlaeg-bor-lede-os>